

Cartes

Orgull, decepció
i vergonya

Jordi Pujadas Ribalta. mestre i pedagog.
arbúcies.

Confesso que durant anys m'he sentit satisfet de ser ciutadà d'Arbúcies: per la lluita pels drets nacionals i socials, per la defensa dels Drets Humans, per la solidaritat i la cooperació, per l'organització de la jornada que proposava al bisbe Pere Casadàliga al Nobel de la Pau, pel suport a les Marxes per la Cultura de la Pau, per l'acolliment de persones nouvingudes. Sento decepció en veure com es va perdent sensibilitat per aquests temes. Però avui sento vergonya, molta vergonya: l'agenda municipal anuncia una trobada, en un espai públic, de recreació d'una batalla de la Segona Guerra Mundial i he pogut saber que l'empresa que ho organitza ven productes bèl·lics i símbols feixistes. Veure carrers amb persones adultes armades i uniformades, jugant a? guerra a la vista de nens que passaven amb el seu patinet o a peu no és gens edificant. Crec que és una taca per a Arbúcies en la seva trajectòria i que no s'ha de tornar a repetir. Hi ha temes amb els quals no s'hi pot jugar ni comerciar.

Acabo amb uns versos del poeta arbucienç Lluís Torres amb el desig de recuperar per a la Vila la tradició pacifista: Pacifisme (1932): "Fills meus, no vull que jugueu a soldats,/ feu altres jocs que siguin més honestos,/ no heu de saber encara els disbarats/ i odís i mals que porten aquests gestos. / Ja la coneixereu la violència,/ no vulgui Déu que us hi trobeu pel mig / i llavors comprendríeu amb evidència / que la ?guerra es comença de petit".

Sort del 26.3:

protegeix-nos!

Xavier Serra Besalú . Girona.

Em sorprèn, en l'àmbit de la política educativa, el menyspreu que suposa l'actitud del ministre Wert quan declara, com a projecte del Govern del que forma part, el d'"espanyolitzar" els nens i nenes catalans.

Ara mateix acabo de llegir l'article 26.3 de la Declaració Universal del Drets Humans, que Espanya diu haver ratificat, on es declara que "el pare i la mare tenen dret preferent d'escollir la mena d'educació que serà donada als seus fills". L'Estat pot preveure molts aspectes del currículum, com fins i tot la llengua que cal emprar que, en el cas de Catalunya, és la nostra, sempre oberta a totes les altres, com ja fem. Sóc professor i no tinc cap problema d'idioma amb el meu alumnat, i mai les meves autoritats properes m'han manat "catalanitzar" o "cristianitzar" o "marxistitzar" els alumnes.

Que ara, un individu -o els que li donen suport-, intenti conculcar un dret humà -el 26.3, en concret- em sembla absolutament inacceptable. Hi ha algun tribunal que pugui jutjar imparcialment sobre el cas? O caldrà efectivament la insubmissió, que tothom accepta com a lícita davant els governants deslegitimats o el poder injust.

O és que en Wert ha rectificat? Sembla que a sobre se'ns en riu. Han sentit vostès que hagi demanat perdó per allò d'"espanyolitzar"? Aquest home no pot seguir.

Normalitat

Paquita Pinatella i Anna Tulsà. Professores del col·legi Les Alzines. Girona

Senyor Wert, en el nostre col·legi hem aconseguit la normalitat. Ens ha costat més de trenta anys d'anar treballant, dia a dia, sense decaure. L'objectiu era arribar a una situació normal. Hem aconseguit escriure amb la llengua pròpia d'aquest país, estudiar la nostra història, conèixer els nostres escriptors, parlar la nostra llengua a tots els indrets de casa nostra... Dominem com a mínim tres llengües, respectem els nouvinguts, participem en la integració, ens obrim a totes les cultures, treballem amb noves tècniques... (Veritat que ho ha entès, senyor Wert? No és tan difícil. Estem parlant de normalitat). I això només és una petita mostra d'algunes de les moltes

coses que el professorat de Les Alzines de Girona, i molts col·lectius d'arreu, amb molta il·lusió, paciència i perseverança hem aconseguit. No demanem res, només seguir igual, que ens deixi continuar i mantenir els mateixos drets que tenen tots els pobles. Què pretén? Que tota aquesta tasca s'esfumi, sigui estèril i no hagi servit de res? Perdoni, però no ho podem permetre.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/12/18/cartes/596030.html?utm_source=rss